

Silvestr na moři

Loď měla být připravena v 9 hodin, takže jsme zbylý čas věnovali dílem prohlídce maríny a dílem spánku. S úderem deváté jsme šli s Lapákem vyřídit papíry a převzít loď, zatímco zbytek posádky jel do místního marketu nakupovat proviant. Převzetí lodi proběhlo bez problémů. Elan Impression 394, Orca V, vyrobená v roce 2012, je pěkná lodička a vzhledem k roku výroby bylo vše OK, až na drobné drobnosti. Loď byla vybavena mapovým

plotterem Garmin, který kupodivu spolupracoval i s palubními přístroji (byť byl nakrmen staršími mapami). Ukazatele stavu vody a paliva fungují na principu nepravděpodobnosti, a proto jim nelze zcela věřit. A schůdky uvnitř salonu stejně tak, jako u všech modelů Impression, to je fakt něco, na co si během týdne těžko zvykáte.

Po naložení jsme se v 11 hodin neprodleně vydali na moře. Jako postupový cíl byla určena zátoka Portorož. Vzhledem k tomu, že pěkně

foukalo, jsme si trochu i zablbli.

V Portoroži jsme zakotvili před jachtařským klubem a po jídle se uložili ke krátkému odpočinku.

Hned brzy ráno následujícího dne jsme však už zase byli na moři a směřovali do italského Caorle, kam jsme, částečně na plachty a částečně na motor s Karlem, přijeli samozřejmě při největším odlivu a za značného šera. Vzhledem k tomu, že hloubkoměr ukazoval prapodivné hodnoty a my byli neznalí místních zvyklostí, přistáli jsme raději hned

Letošního silvestra jsme strávili na moři, a to plavbou ze slovinské Izoly do italských Benátek. Odjezd z Olomouce proběhl 28. 12. 2012 večer a v Brně jsme přibrali zbytek posádky. Do Izoly jsme dorazili kolem sedmé hodiny ranní následujícího dne.

Text: Viktor Králík | Foto: autor a členové posádky

za „vraty“ na „kůlech“. Až po přistání jsme zjistili, že přístaviště patří k nějakému soukromému hotelovému komplexu. K večeri bylo slovinské kuře se švýcarskou bramborovou kaší, vařeno v Itálii Moraváky Ondráškem pod vedením jistě Péti.

Přestože nikdo z Italů neprotestoval, vydali jsme se 31. 12. na další cestu raději již v sedm ráno. Z Caorle jsme vypluli bez problémů a opět s podporou větru a částečně motoru s Karlem jsme se vydali k cíli naší plavby – do Benátek.

Samotná cesta až k vjezdu do vlastních Benátek proběhla klidně. Poté, co jsme vjeli do plavební dráhy před Benátkami bylo nutné zbystrit pozornost, jak už kvůli navigačním specifikům a velmi rušné lodní dopravě, tak kvůli výstavbě protipovodňových opatření před vlastním městem. Provedli jsme průzkumný okruh kolem Piazza San Marco a zamířili do maríny na ostrově San Giorgio.

Přestože tato marína je určena pro lodě do 15 m, je velmi těsná. Kotví se opět

mezi kůly, jež nahrazují mooringy. Důležité je odhadnout, mezi které kůly se vejdete a mezi které už ne. Naštěstí nás obsluha maríny po několika srandovných pokusech navedla na odpovídající „otvor“. Potom už to byla brnkačka. Vzhledem k tomu, že všechna potřebná lana jsou součástí stání, stačilo jen odvázat všechna naše lana, odstranit a zase zpět naházet fendry, pochopit italský výklad, jací jsme blbci, a potom bez dalších problémů přistát. Hladina v maríně se silně vlní vzhledem >>>

ke skutečně velice rušné dopravě v kanálech, ale i tak mají stání vymyšlená dobře a občan má na zakotvené lodi pocit naprostého bezpečí. Jediný problém je se sociálním zařízením, které je vzdáleno asi 10 minut pochodovým krokem v zázemí maríny (něco tam opravují, možná to je jindy snazší). Stání na jednu noc v maríně San Giorgio bylo pro naši loď oceněno na 91 eur.

Po deratizaci posádky v již zmíněném sociálním zařízení jsme přikročili k prohlídce protilehlého ostrova. Před Basilica Di San Giorgio Maggiore jsme využili autobusovou zastávku linky č. 2 (samozřejmě, veškeré spojení je realizováno po vodě loděmi) a přepravili se na nábřeží u Piazza San Marco. Ano, je to tam pěkné, všude plno lidí, všude plno prodavačů masek. To by ještě tak moc nevadilo, ale všude byli pokoutní obchodníci pocházející z místní menšinové populace, která je však paradoxně největší na světě, a kteří neprodávají, ale dosti hrubě vnučují všelijaké svinstvo, což už docela obtěžuje. Z těchto důvodů jsme se přesunuli za Ponte di Riato a tam jsme chvíli meditovali na zahrádce jedné z kavárno-vinárniček. Poté jsme se přesunuli přes další vinárničky s venkovní obsluhou zpět k zastávce autobusu č. 2 a vrátili se znova na San Giorgio. Zde jsme se věnovali rekreaci, ke které se připojila i Ugljanova posádka, o níž se záměrně celou dobu nezmiňuji, přestože jejich loď jela celou dobu s námi. Vlastní silvestr se nesl ve standardním duchu, tj. v obžerství a chlastu. O půlnoci byl nádherný ohňostroj.

Nový rok 2013 nás velmi nemile překvapil celkem nechutnou mlhou. Nebylo vidět na konec maríny. Přesto jsme k sobě byli tvrdí a vypravili se opět busem č. 2, tentokrát však v opačném směru na okružní jízdu Benátkami. Ano, mlha byla taková, že jsme nic neviděli, ale stálo to za to. Na konečné u Ponte di Riato jsme samosebou vystoupili a prošli zpět na nábřeží, přičemž jsme nakoupili několik nezbytných zbytečností. Potom už zpět na San Giorgio.

Pozn. 1: Gondoly – Bílý Medvěd konstatoval, že se v nich dá jezdit pouze v papírových botách. I ostatní se shodli na tom, že kdyby byl kdokoliv z nich vyfotografován na palubě tohoto plavidla, bylo by mu ze sebe samého do smrti zle. Jinak nelze popřít, že jako výrobky jsou to nádherné kusy.

Pozn. 2: Placení za autobus – jednohodinové jízdné na MHD zde stojí 7 eur. Vzhledem k tomu, že ze San Giorgia na San Marco je to jenom jedna zastávka a není zde prodejna lístků, jezdili jsme

zadáčo. Nazpět jsme to ukecali a dali štíplístkovi 10 eur. Jinak jsme samozřejmě platili.

Odjezd ze San Giorgia proběhl na Nový rok kolem čtvrt na dvě a cesta to byla

vzhledem k mlze značně krušná. Jeli jsme striktně kolem navigačních kůlů a majáků plavební dráhy s dvoučlennou hlídkou vyzbrojenou mlžným rohem na přidi, ale i tak to byl mazec, protože

nebylo skutečně nic vidět. Viditelnost byla nanejvýš 50 metrů. Provoz však byl stále stejný. Naše jediná útěcha byla v tom, že nás při jejich rychlosti na radarech vidí ostatní. Na výjezdu >>>

z plavební dráhy jsme potkali remorkér i s pilotem, který čekal na nějakou nákladní loď. Tu jsme zaplatpánbůh neviděli vůbec. Pouze jsme slyšeli její houkání, které se mísilo s houkáním hornu vjezdového majáku. Vše dobře dopadlo a my vyjeli mimo plavební dráhu na otevřené moře, mlha se však pořád držela ještě asi dalších 25 nm. Kdo to zná, tak jistě potvrdí, že na hlídce v takovém počasí jsou často halucinace větší než po nějakém fetu. Jsou vidět lodě, kostely, UFA a vůbec všechny možné věci, které trochu rozežene jenom zatroubení na roh. Osobně jsem měl i sluchové halucinace, kdy jsem slyšel vyzvánět svůj telefon, který ležel vypnutý v kajutě. Není snad potřeba podotýkat, že krušnou cestu mlhou jsme přežili jen díky zásobovacímu oddílu, který na palubu dodával čaj s třtinovým cukrem. Druhou polovinu cesty se mlha konečně zvedla a s ní přišel konečně i vítr, takže ještě zbyl čas na noční sailing, což byla velice pěkná tečka za tímto dnem. Kotvili jsme opět v Portoroži asi půl hodinky po půlnoci.

Z příjemného kotviště v Portoroži jsme odjeli 2. 1. kolem desáté hodiny a v příjemném větříku a za mírného deště

Technická specifikace

Kapitán: Petr Klapka (Lapák)
Posádka (odporní špinaví fendráci): Bílý Medvěd (Míša), Ondrášek, Horcl, Viktor viktor@hk-yacht.com, Tomáš, Karel – autopilot, součást lodi

Základna: Izola (SLO)
Charter: Adria service d.o.o., <http://adriaservice-yachting.com>
Zajišťoval: Marais, s.r.o., <http://www.marais.cz/>
Loď: Elan Impression 394, Orca V

Datum	Odkud	Kam	Ujeto (nm)	Čas (hh:mm)
29. 12. 2012	Izola (SLO)	Portorož (SLO)	11,3	2:50
30. 12. 2012	Portorož (SLO)	Caorle (ITA)	31,7	7:50
31. 12. 2012	Caorle (ITA)	Benátky-Venezia (ITA)	27,1	6:25
1. 1. 2013	Benátky-Venezia (ITA)	Portorož (SLO)	54,5	11:20
2. 1. 2013	Portorož (SLO)	Izola (SLO)	10,3	3:45

směřovali Orcu domů do Izoly. V přístavu jsme ještě doplnili palivo a jali se přistát.

Pozn. 3: Benzinová stanice v Izole je poměrně malá, schovaná v rožku přístavu a je tam celkem málo místa na manévrování. V sezoně bych doporučil tankovat někde jinde.

Pozn. 4: Mapy – doporučuji do této lokality vzít s sebou nějaké aktuální mapy, protože jak mapový plotter, tak tištěné mapy i sedmičky na lodi aktuální nebyly.

Předání lodi proběhlo opět celkem v klidu a míru. Dokonce se nám podívali na plachty a přivolali i potápěče (tak zkušené posádce snad mohli věřit).

Celkový dojem z cesty – paráda. Počasí až na tu mlhu bylo super, loď i posádka také. Benátky jsou pěkné, ale už mě tam nikdo nedostane. Přesto tuto cestu doporučuji. Příští silvestr bude někde jinde (Korsika? Elba? Řecko?), ale určitě na moři. ▲

POTÉ, CO JSME VJELI DO PLAVEBNÍ DRÁHY PŘED BENÁTKAMI BYLO NUTNÉ ZBYSTRIT POZORNOST, JAK UŽ KVŮLI NAVIGAČNÍM SPECIFIKŮM A VELMI RUŠNÉ LODNÍ DOPRAVĚ, TAK KVŮLI VÝSTAVBĚ PROTIPOVODŇOVÝCH OPATŘENÍ PŘED VLASTNÍM MĚSTEM